

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 98/2018-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti MALUPE, s. r. o., Matušková 48, Vlkanová, zastúpenej advokátskou kanceláriou SVITOK a spol., s. r. o., Tomášikova 23/C, Bratislava, v menej ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Peter Svitok, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4 Er 2129/2014 z 20. decembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti MALUPE, s. r. o., odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2018 doručená sťažnosť spoločnosti MALUPE, s. r. o., Matušková 48, Vlkanová (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa

čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 Er 2129/2014 z 20. decembra 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na okresnom súde je pod sp. zn. 4 Er 2129/2014 vedené exekučné konanie, v ktorom vystupuje sťažovateľka v procesnom postavení povinného. Pri dražbe nehnuteľnosti (sťažovateľka v sťažnosti vydražovanú nehnuteľnosť presne špecifikovala) uskutočnenej 28. marca 2017 súdny exekútor [REDAKOVANÉ] udelil príklep vydražiteľom ([REDAKOVANÉ] s manželkou) do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Proti udeleniu príklepu podala sťažovateľka námietky, o ktorých rozhodol okresný súd uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom č. k. 4 Er 2129/2014-86 z 29. júla 2017, pričom okresný súd námietkam sťažovateľky nevyhovel. Proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom podala sťažovateľka sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. Civilného sporového poriadku, o ktorej rozhodol okresný súd 20. decembra 2017 napadnutým uznesením, pričom sťažnosť sťažovateľky zamietol a schválil príklep udelený súdnym exekútorom.

3. Poukazujúc na judikatúru ústavného súdu týkajúcu sa arbitrárnosti v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov sťažovateľka konštatuje, že *„súd porušil rovnosť účastníkov konania, keď nevykonal navrhované dôkazy ohľadom zamedzenia prístupu povinného na dražbu v exekútorskom úrade...“*.

4. Sťažovateľka taktiež zhodnotila, že aplikáciu § 147 ods. 3 Exekučného poriadku okresným súdom považuje za svojvoľnú, keďže v napadnutom uznesení okresný súd dal na jednej strane sťažovateľke za pravdu, keď konštatoval, že súdny exekútor nesprávne vypočítal termín dražby, keďže tento určil na 28. deň od uplynutia lehoty na zverejnenie dražobnej vyhlášky v Obchodnom vestníku. Na druhej strane však okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na skutočnosť, že dražobná vyhláška bola zverejnená v Obchodnom vestníku č. 39/2017 dňa 24. februára 2017 a do termínu jej konania zostala zachovaná 30-dňová lehota. Z uvedeného dôvodu okresný súd toto pochybenie súdneho

exekútora nepovažoval za také, ktoré by bolo schopné privodiť ujmu na právach sťažovateľky alebo iných osôb oprávnených na podanie námietok proti udeleniu príklepu.

5. Sťažovateľka taktiež spochybnila samotné dokazovanie okresného súdu týkajúce sa prítomnosti sťažovateľky na dražbe nehnuteľnosti, ako aj skutočnosť, že okresný súd nevykonal dokazovanie týkajúce sa správnosti stanovenia ceny draženej nehnuteľnosti.

6. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„Základné práva Sťažovateľa podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Er/2129/2014-132 zo dňa 20. 12. 2017 porušené boli.

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Er/2129/2014-132 zo dňa 20. 12. 2017 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

Okresný súd Banská Bystrica je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu, a to dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

10. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

11. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Zároveň zdôrazňuje, že zmyslom inštitútu splnomocnenia je, že sa udeľuje inej osobe v rozsahu presne vymedzenom splnomocniteľom, pričom splnomocniteľ uvedeným úkonom dáva tretím osobám najavo, v akom rozsahu ho splnomocnená osoba zastupuje (m. m. I. ÚS 607/2017, I. ÚS 257/2017, I. ÚS 490/2017).

12. S poukazom na už citované ústavný súd konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľka má advokáta, ktorý ju koncipoval a ústavnému súdu elektronicky doručil,

nesplňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. K predloženej sťažnosti totiž nebolo pripojené splnomocnenie sťažovateľky na jej zastupovanie uvedeným právnym zástupcom (a to ani do dňa predbežného prerokovania tejto veci senátom ústavného súdu). Predloženie splnomocnenia je však zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z už citovaného § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 150/2016, I. ÚS 262/2015, I. ÚS 297/2016).

13. V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľky pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

15. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutého uznesenia a o priznaní náhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práv alebo

slobôd sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto častiach sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. marca 2018